

§ 14. Тѣхнитѣ завоеванія по кѣмъ западѣ
и край на царството имѣ.

Уннитѣ съсыпахъ римскитѣ градове на Рейнъ и въ Галлія (Страсбургъ, Маенцъ, Мецъ и др.), и разнесохъ смърть, грабежъ и опустошенія чакъ до рѣка Лоара, дѣто вече обсадихъ града Орлеанъ (ст. Генабумъ и Аврелианумъ). Храбрийтъ и дѣятелный *Аецій*, ⁽³⁾ който бѣше принуденъ да заключи сюзъ съ германскитѣ народы въ Галлія и Испанія, сполучи да тури предѣлъ на побѣдоносното и завоевателно движеніе на Унскыя Господарь: на челото на силна една войска отъ Римляны, Бургунды, Вестъ-Готты, Франкы и други, той въспрѣ Атила съ страшното *народно побойще* (451) въ широката *каталаунска поляна* (Шалонъ-на-Марнѣ). Тамъ паднѣхъ до 160 хиляды трупа, въ туй число бѣше и труптъ нъ Теодорика Вестъ-Готскый краль; и много време упазеното народно повѣріе, — ужъ душытъ на убитытъ, не примѣрены съ смъртьта, *еще три дни сѣ били въ въздуха*, — показва колко силны бѣхъ ожесточеніето и яростъта на дивитѣ опѣзи воинскы пълчища.

Уннитѣ еще са бори съ противницитѣ си, като са огради съ свонѣ *талины* и сѣтиѣ, освободенъ отъ най-силныя си съперникъ подирь отдалечаваньето на Вестъ-Готтытъ, съ гордѣливия кралевичъ *Торизмундъ*, той са върнѣ (452) въ Унгарія (стара Паннонія) за да са примѣкне на другата година въ горня Италия прѣзъ незабравянитѣ проходы на Юлійскытъ Алпы. — Слѣдъ разрушеніето на

⁽³⁾ Главенъ пълководецъ и най-голѣмъ министръ при Вандалскый краль Валентій III.